

BEVEZETŐ

Vajon lesz ma eső? – tündődött a kisfiú a ház ajtajában állva. Nyakát hátravetve, hunyorgó szemekkel nézett a szikrázó napsütésben a világoskék égboltra. Ráérősen cammogó, fodros kis fehér felhők mosolyogtak le rá, mintha azt üzennék, nem is értik a kérdést, hogyan lehetne esőtől aggódni egy ilyen verőfényes, szép napon. A kisfiú visszamosolygott rájuk, és gumicsizmáját hátrahagyva vidáman kiszaladt a kertbe.

Péter, mert így hívják kis hősünket, tízéves forma, szőke kisfiú, aki nagy, égszínkék, kíváncsi szemekkel vizslatta Nagyapa kertjét, vajon mivel töltse a délelőttöt, hol talál magának barátokat erre a napra. Persze tudta, nagyon csöndben kell mozognia, hiszen korán van még Nagyapának, aki mélyen alszik szobájában, és sejtelve sincs róla, hogy a nyári vakációt nála töltő unokája már kialudta magát, és felfedezőútra indulna.

Péter izgatott volt, hogy egyedül bóklászhat a kertben, még azt is elfelejtette, hogy voltaképpen korgó gyomorral ébredt, és még nem reggelizett. Nagyapa biztosan nem örülne neki, ha tudná, kis unokája a reggeli kakaó és kalács előtt, rövidnadrágját és pólóját magára kapva, már odakint szaladgál. De Péter vállalta imádott Nagyapja neheztelő arckifejezését, hiszen mindennél izgalmasabb volt magányos kutatóútra indulni ebben a mesebeli kertben.

A kis ház egy gyönyörű tisztás kellős közepén állt, a kerítésen túl a virágos rétet sűrű erdő vette körül. A gondozott, nagy kert lehetett volna a rétet és az erdő része is, ám minden, amit Péter itt látott, Nagypapa gondos keze munkáját dicsérte. A ház fala mentén és a kertkapuig vezető kis út mellett virágágyások színezték a selymesre nyírt pázsitot. Hortenzia- és levendulabokrok, őszirózsák, gyúszúvirágok, dáliák, ár-
vácskák, és színpompás kerti sarkantyúkák kavalkádja díszítette a kis magánparkot. Gyümölcsfák adtak árnyékot és finom ennivalót a ház lakóinak. Ám Péter számára minden gyönyörű növénynél sokkal varázslatosabb élményt jelentett, hogy Nagypapa birodalmában állatkák is éltek. Tyúkok és nyuszik mellett egy ravaszdi macska settenkedett a kertben, de a kislány kedvence mégiscsak a bolondos kiskacsa volt, a hápogó család legfiatalabb, lehangosabb és kedvesen butácska tagja. A gyümölcsfák ágai között kismadarak röpködtek boldogan, állandó vendégseregként gazdagítva a kert lakóinak számát.

Nagypapa rengeteg időt töltött a szabadban, és nem csak gondozta a kertet, etette az állatokat, hanem unokájának is órákon át magyarázott. Bemutatta neki a háziállatokat, elmondta, melyik mit eszik szívesen, és hogyan lehet szeretettel gondozni őket. Megtanította Péternek a fák és virágok neveit, és azt is, melyik évszakban mire van szükségük a növényeknek. Péter ámulva hallgatta Nagypapa magyarázatait, és a meséket, amelyeket együtt találtak ki a háziállatokról és a kerti növényekről. Péter mindig szerepelt ezekben a mesékben, de csak a kerítésen belül. Nagypapa még a mesékben sem engedte, hogy unokája egyedül kilépjen a ház biztonságos kerítése mögül. Péter gyakran kérdezte, miért nem szabad a ház körüli réten bóklásznia. Ilyenkor Nagypapa újra meg újra türelmesen elmagyarázta, hogy a közeli erdőben nem csak kedves, szelíd állatok élnek, madarak, őzikék, szarvasok vagy nyulak, hanem ragadozó farkasok is, amelyek kíméletlenül megtámadják a többi állatot, de akár az embereket is. Nagypapa és vadásztársai gyakran járják az erdőt, óvják a rendjét, és kordában tartják a farkasokat is, így az ő társaságukban Péter is eljuthat az erdő biztonságos zugaiba. Ám amikor nem lehetnek ott, hogy vigyázzanak rá, a kislány jobban teszi, ha szót fogad, és a ház biztonságot nyújtó területén marad.

Péter mindig ígéretet tett, hogy betartja ezt a szabályt, de legbelül nagyon-nagyon kíváncsi volt, vajon hogyan járhatna túl egy ordas farkas eszén, és bizonyíthatná Nagypjának, hogy belőle is remek vadász válhat majd.

Péter: vonósok

Hagedű

Andantino ♩ = 92

The musical score consists of three staves of music. The first staff is in treble clef, 4/4 time, and begins with a piano (*p*) dynamic. It features a series of eighth and sixteenth notes with slurs and accents. The second staff continues the melody with a mezzo-forte (*mf*) dynamic, including some notes with flats. The third staff also continues the melody, starting with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and a *dim.* (diminuendo) marking, ending with a quarter rest.

